

Gràcies a Cigronet

La senyora Pilar s'estirava el davantal per enèsima vegada. Havia tret tots els calaixos, capsos, gerros, bosses...i no apareixia el testament d'en Pepet. Ell guardava tot. No podia ser. No estava disposada a que la seva cosina es quedés ni el tros de camp, ni la masia, ni molt menys a Cigronet. Maleït gat!, deia la bruixa amb mascareta. Feia vint anys que no sabien res de la cosina Regina i ara es plantava al poble per reclamar justícia. Ella tota digna, reconeguda advocada, explicava als veïns l'amor a la terra, a la família, a la tradició. Poca-solta! Pobret Cigronet. El gat s'amagava sota el llit de l'amo i miolava. Com va poder, per l'artrosi, la Pilar es va agenollar i va intentar treure el gat. El que es va trobar li va fer un somriure d'orella a orella. Apa!